

Stěžující si pojišťovna naproti tomu namítá, že předpis nemoc. příspěvků, který byl proveden při kontrole na základě celkové vyplacené mzdy, stal se po právu, poněvadž z knih a listin při revisi předložených nic jiného nemohlo býti zjištěno, jmenovitě ne jména zaměstnanců. Než na tom má vinu zaměstnavatel, protože pojišťovně neposkytl potřebných dat, a nikoli pojišťovna. Stížnosti nelze přisvědčiti.

Pojištění nemocenské podle zák. čl. XIX:1907, jenž jest právním pramenem pro posouzení daného sporu, jest pojištěním individuálním, nikoli pojištěním podniku, a proto se i příspěvky předpisují individuálně za každého zaměstnance zvláště (arg. §§ 1, 12, 24 a násl. zák. čl. XIX:1907, resp. § 7 nař. č. 13.101/1917).

Z toho plyne, že pojišťovna musí předpis pojistného individualisovati, t. j. v plat. výměru uvést, za které zaměstnance, za jaká období a v jaké výši je předpisuje. Není ustanovení v cit. zákonných předpisech, které by dávalo pojišťovně oprávnění, aby určila pojistné podle své volné úvahy nebo dokonce libovolně, nýbrž musí si vždy pro předpis opatřiti potřebný skutkový podklad sama.

Sporný předpis nemoc. příspěvků částkou 5.194 Kč 99 h stal se za nestálé robotníky za úhrnnou dobu od 12. dubna 1919 — 30. dubna 1924 na základě celkové mzdy v podniku vyplacené. To ovšem vzhledem k individuální povaze nemoc. pojištění nestačí. Nic více nemohlo býti zjištěno konaným šetřením a to ani šetřením zahájeným z podnětu I. instance, ani obšírným šetřením konaným z nařízení min. samého. Výsledek šetření byl sdělen se stěžující si pojišťovnou a ta rovněž nebyla s to, aby dodatečně potřebný skutkový podklad opatřila nebo aspoň naznačila cestu, jak by se tak mohlo státi, a nečiní tak ani ve stížnosti, opírajíc sporný předpis stále toliko o celkovou mzdu v podniku vyplacenou. Než potom za tohoto stavu věci, když nemohlo býti zjištěno ani, o které zaměstnance jde, jaké bylo jejich zaměstnání, o kterou dobu jde, ani, jde-li tu o zaměstnání podléhající nemoc. pojištění čili nikoli, nemohl nss shledati nezákonným, když žal. úřad nař. rozhodnutím vyslovil, že schází tu zákonem předepsaný podklad pro předpis sporných nemoc. příspěvků. — — —

Č. 9106.

Pojištění nemocenské (Slovensko): Pro posouzení otázky, kdo jest zaměstnavatelem a kdo jako takový nese odpovědnost za přihlášení zaměstnance k nemoc. pojištění, není směrodatným, kdo zaměstnance přijal do služby (zák. čl. XIX:1907).

(Nález ze dne 10. března 1931 č. 3857).

V ě c : Okresní nemocenská pojišťovna v Nitře proti ministerstvu sociální péče o přestupek zákona o nemocenském, starobním a invalidním pojištění.

V ý r o k : Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y : — — — —

Žal. úřad vyhověl nař. rozhodnutím odvolání Hugona G. a osvobodil jej od viny přestupku § 187 zák. čl. XIX:1907, nepřihlášení zaměstnance pojišťovny »Domov« k nemoc. pojištění, a to z toho důvodu, že G. nepřijal zmíněného zaměstnance do služeb, nýbrž přijali jej sekretáři E. a G. Vychází tedy žal. úřad z právního názoru, že G., ředitel pojišťovny »Domov«, není zodpověden za nepřihlášení zaměstnance proto, že ho nepřijal do služby. Tento právní názor označuje stížnost za nezákonný a to právem.

Přestupku § 187 zák. čl. XIX:1907 dopouští se zaměstnavatel za předpokladů tam uvedených. Na otázku, koho jest pro obor nemoc. pojištění považovati za zaměstnavatele, dává odpověď zákon sám. Označujet' zák. čl. XIX:1907 ve znění zák. č. 248/23 v § 22 »za zaměstnavatele podle tohoto zákona« — zcela odlišně od všeobecných předpisů právní poměr zaměstnance k zaměstnavateli upravujících — onu osobu, na jejíž účet se vykonávají práce nebo služby uvedené v § 1 odst. 1 tohoto zák. Tomuto ustanovení jest rozuměti tak, že zaměstnavatelem jest osoba, ať fysická či právní, v jejímž podniku nebo hospodářství se výsledky prací pojištěncových, ať již pozitivně ve formě úspěchu nebo negativně ve formě ztráty, objevují, že nezáleží tedy na tom, kdo zaměstnance přijal do služby, nýbrž na tom, komu zaměstnanec práce nebo služby koná nebo přesněji řečeno, komu úspěšná činnost jeho přichází na prospěch a koho jeho neúspěchy a ztráty zatěžují. Za právníckou osobu ovšem tu vystupuje oprávněný její zástupce. Podle toho neurčuje se pojem zaměstnavatele podle nemoc. zák. okolností, kdo zaměstnance do služby přijme či nepřijme, nýbrž okolnostmi zcela jinými.

Vycházel-li tudíž žal. úřad z názoru, že ředitel pojišťovny »Domov« není zaměstnavatelem, resp. oprávněným zástupcem zaměstnavatele proto, že zaměstnance nepřijal, je tento názor právně mylný, i bylo nař. rozhodnutí z toho důvodu zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 9107.

Pojištění nemocenské (Slovensko): Před účinností zák. č. 125/27 rozhoduje ve sporech o tom, zda určitý zaměstnanec podléhá pojistné povinnosti podle zák. č. 117/26, v první stolici okresní úřad, v druhé stolici min. soc. péče.

(Nález ze dne 10. března 1931 č. 3859).

V ě c : Dr. Jan Sch. v B. proti župnímu úřadu ve Zvolenu o nemocenské pojištění.

V ý r o k : Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.